

מתוק מדבש

כניסת השבת – 17.46
יציאת השבת – 18.52
רבנו תם (גז דקות זמניות) - 19.25
(אופק חדרה)

שנה שמינית – גיליון 293
פרשת נח תשפ"ב

יום שישי בשעה 16.15 שיעור על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
ביום שבת קודש 16.00 שיעור פ"ש
מנחה בשעה 17.00
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
פרוכיט הפאית פשט ה'

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
בבית הכנסת 'בית יוסף' אגודת אגודת
ינתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

כשהיא בוכה, היה זה בזמן שהרב מרן היה מקבל בבית המדרש 'יחווה דעת' בימי שישי. האישה, תושבת פרדס כץ, רוצה מאוד שבעלה ילך לשיעור תורה והוא מסרב בכל תוקף... היא ביקשה מהרב עצה בעניין כי זה בנפשה. שאל אותה הרב 'בעלך אוהב לאכול?' 'כן' ענתה האישה. 'עוגות הוא אוהב?' שאל הרב 'מאוד אוהב' ענתה האישה. 'ובכן, עשי מה שאני אומר לך ותראי בע"ה ישועה... בזמן שהוא בעבודה תכיני עוגת קוקוס משובחת, כשבעלך יבוא וירצה לאכול ממנה תאמרי לו 'סליחה בעלי היקר... העוגה הזאת מיועדת למי שלומד תורה'. לכי וה' יהיה בעזרך'... האישה יצאה מהרב באמונה תמימה שכך היא תעשה, היא הכינה עוגת קוקוס וכשבעלה חזר, הוא הריח את ריח הניחוח וביקש פרוסה... ענתה לו האישה 'סליחה בעלי היקר... העוגה הזאת מיועדת רק למי שלומד תורה'. הפלא הגדול היה שזה עבד... הבעל הלך לשיעור תורה, וכשחזר היא חיכתה לו עם פרוסות עוגה ומשקה חם. וכך הוא החל להתמיד בשיעורי תורה יום יום.

כעבור כחודשיים מצלצל הטלפון, האישה עונה ועל הקו לא פחות ולא יותר מרן הרב עובדיה בעצמו... הוא הזדהה ואמר 'גברת, מה קורה עם בעלך? הוא הולך לשיעורים?' 'בטח הולך' ענתה האישה בהתרגשות... 'כבוד הרב לא תאמין... לא רק שבעלי הולך לשיעורי תורה... כיום בכל המכולות אין להשיג קוקוס... כל הנשים בקהילה שמעו על העצה ופשוט החלו כולן לעשות כך לבעליהן... וכולם החלו גם הם להגיע מידי ערב לשיעורי תורה...' אמר לה הרב: 'יפה מאוד... אבא תדעו לכס דבר אחד: לא הקוקוס הציקר אלא הציקר זה התורה הקדושה'. מסיפור זה ראינו את חשיבות לימוד התורה של כל יהודי למרן זיע"א ועד כמה פינה עצמו ודאג להתקשר ולהתעניין מול אותה אישה האם בעלה לומד תורה. מתוק מדבש!

סיפור ב': סיפר הרב ראובן זכאים שליט"א:

לפני כמה עשרות שנים, הוקמה רשת החינוך בנשיאותו של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל. רשת חינוך זו, הצילה במרוצת השנים רבבות תלמידים מהידרדרות וכליה רוחנית, והעמידה ומעמידה דורות ישרים מבורכים. לצורך הקמת רשת החינוך, נוצר צורך דחוף לקבל את אישורו של ח"כ יצחק נבון, שכיהן כשר החינוך בשעתו, על מנת שיעניק לרשת החדשה את הרישיון המיוחל. נתוני הפתיחה היו טובים מאוד לכאורה: שר מזרחי, שורשי, מסורתי, שנהג לפקוד את בית הכנסת בשבתות ובמועדים. מרן הרב עובדיה זיע"א ואריה דרעי יבלט"א זימנו את נבון לביתו של הרב. לאחר פתיחה מנומסת שלווה בחילופי מחמאות, פנה מרן לשר נבון באופן ישיר ואמר: 'יצחק, אנחנו רוצים להקים רשת חינוך חדשה עבור הנוער הספרדי שלנו, ואתה חייב לאשר זאת'. תגובתו של נבון

קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם (ו', יג)
רש"י כותב: 'לא נחתם גזר דינם אלא על הגזל'. והשאלה היא מדוע? הרי היו עליהם עבירות קשות של ע"ז וג"ע? וראיתי שני תירוצים בספר 'לקוט דוד':
תירוץ א': מובא במדרש תנחומא (צו י'): ר' אלעזר הקפר אומר גדול השלום שאפילו ישראל עובדין ע"ז, ועושיין חבורה אחת, אין מדת הדין פוגעת בהם, שנאמר 'חבור עצבים אפרים הנח לו' (הושע ד יז)
נמצא, כי כאשר דור המבול חטאו בגזל, הוכח כי הם אינם בשלום ובאחדות וע"י כך נתעורר הקטרוג עליהם על יתר העבירות.
תירוץ ב': מובא במשנה (אבות א', יח) רבן גמליאל אומר 'על ג' דברים העולם עומד על הדין על האמת ועל השלום'... הגזל כידוע הוא הפך ג' הדברים הללו, הוא הפך הדין, הפך האמת והפך השלום. נמצא, כי כשחטאו בגזל נפלו ג' יסודות קיום העולם ולכן נחתם גזר דינם. מתוק מדבש!

ונהנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ (תה טז)
ויש לשאול מהיכן הבין נח שקלו המים? מבאר ה'פנינים יקרים' בשם 'זבח השלמים': מובא במדרש רבה: אמרה היונה לנח 'מוטב יהיו מזונותיי מרורין כזית ביד הקב"ה ולא מתוקים כדבש מידך'. ומזה הבין נח שקלו המים והיא אינה נצרכת לו עוד ומעתה היא ניזונה מה' יתברך בלבד. כי אם היה העולם מלא מים היא לא הייתה מעיזה לדבר אליו כך. מתוק מדבש!

ובצנין 'מלון מר' מילתא דפדיונותא:

יהודי יושב מול צרכי בככמת... הצרכי רואה שהיהודי מקלף תפוזים ומואר את הקליפות בשקית...
על הא' הא' 'תמיד, איך זה שאתם היהודים כאילו חכמים? צונה היהודי: 'זה באלף שאנחנו אוכלים את קליפות התפוזים' 'כמה זה צונה? על הא' הא' 20 ש' לאכול... אחרי 10 דקות אומר היהודי: 'איזה אהב' אני!... הרי ב-20 קליפות אני קונה 4 קילו תפוזים עם הקליפה'... אומר לו היהודי: 'אתה רואה, זה צונה... אכפת כמה קליפות וכבר נפתח לך השכל'...

סיפורים מפצויות על מרן הרב עובדיה יוסף זיע"א

לרגל יום השנה לפטירת מרן הרב עובדיה יוסף זיע"א שיחול ביום שבת ג' חשוון פרשת נח, להלן כמה סיפורים (פחות מוכרים) על מרן מהם נשאב ונתחזק כולנו בע"ה:

סיפור א': סיפר הרב ליאור גלזר שליט"א (שמעתי מהרב ראובן גולן שליט"א): באחד הימים הגיעה לרב עובדיה אישה

הייתה מפתיעה ומאכזבת: 'צר לי כבוד רב! בשום אופן לא אוכל לאשר זאת! מדובר במהלך לא בריא למערכת החינוך של המדינה. מה גם שחברי למפלגת העבודה לא יאשרו זאת!' הסביר.

הרב עובדיה זצ"ל לא נבהל, ובהתרגשות רבה אמר: 'צחק, שכך הרבה מאוד אם תזכה להיות שותף להצלת הנוער. נמצא אתה בשלהי דרכך הפוליטית, וכדאי מאוד שתותיר לעצמך חותם שיזכה אותך לשכר רב ונצחי בעולם הבא' נבון, שחשש מאוד מתגובת חבריו, לא השתכנע ונפרד מהרב בלי שום התחייבות למלא את בקשתו.

אך מרן הרב זצ"ל לא אמר נואש, ועבר מיד לצעד המעשי הבא: הוא ביקש מאריה דרעי, לבקש מנבון לבוא ולסייר באחד התלמודי תורה הבודדים שכבר הוקמו בירושלים, ללא תמיכת המדינה. בישיבת הממשלה הבאה, לחש דרעי לאזנו של נבון הוותיק והמנוסה: 'אני מבקש ממך לכל הפחות לבוא לסיור באחד ה'חדרים' שהקמנו'.

בתגובה, אכזב נבון שנית: 'אריה עזוב, זה מיותר! אין סיכוי שתקבלו ממני מה שאתם מבקשים, זה לא בשליטתי' אולם דרעי לא ויתר: 'צחק, אני מבקש דבר. בוא וראה כיצד נראה 'חידר' ספרדי מבפנים' הפציר בו.

נבון נעתר, והשניים קבעו מועד לסיור בתלמוד תורה 'יקירי ירושלים' השוכן במרכז הבירה. נבון חשב לראשו כיפה גדולה, ונכנס לאחת הכיתות. מכאן ואילך הכל פעל כמתוכנן: דרעי, שידע את חיבתו של נבון לפיזיטים ונעימות התפילה הספרדית, סימן בידו למחנך - וזה הורה לתלמידיו לפצוח במקלה באמירת 'שיר השירים' בנעימה ספרדית מסולסלת וחיננית.

נבון, שהושב אחר כבוד בכיסאו של המורה, הביט בהם בהשתוממות. הוא לא הצליח לכלוא את התרגשותו. הנעימה הטהורה, החזירה אותו הרחק לבית אמו וחדר הורתו, לצלילים עליהם גדל בבית אבא. לא עברו רגעים אחדים והשר פרץ בבכי שהרטיט את כתפיו. הילדים הביטו באורח המבוגר, הבוכה כילד קטן, אחוזי תדהמה. נבון ניגב את דמעותיו ולחש לאזנו של דרעי: 'זה בסדר, תמסור לרב עובדיה שיש לכם אישור!'

מסיים הרב ראובן זכאים וכותב: בעיני רוחי, רואה אני את נשמתך, 'צחק נבון המנוח (נפטר ביום כד' חשוון), עולה לשמי מרומים, ואותה מלווים אלפי קולות מתוקים וערבים של מלאכי החן, תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא, בנעימה הספרדית האותנטית שכה אהבת: 'שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין: לריח שמנך טובים שמן תורק שמך'

בטוחני שההבטחה שקיבלת ממרן הרב עובדיה זצ"ל שבזכות פעולתך תזכה לשכר רב בעולם הבא, שרירה וקיימת. הוא שם כדי להמליץ טוב בעדך, הוא בלי ספק עמד וסיפר הכל, ולימד עליך זכות לפני כסא הכבוד... מסיפור זה ראינו כמה חשוב היה למרן זיע"א קידום חינוכם הטהור של ילדי ישראל. **מתוך עמנו!**

סיפור ג': סיפר הרב ראובן גולן שליט"א (מעובד ע"פ 'בארה של תורה'): פעם אחת שאל רבי דוד יפרח ה"ו את מרן הרב עובדיה איך זכה הרב לזיכוי הרבים ענק כזה? אמר לו הרב

'שישה הביאו שש מאות אלף' רבי דוד לא הבין ומרן אמר 'אני אספר לך סיפור':

בשנת תש"ל (1970) קיבלתי הודעה על קבלת פרס ישראל לספרות תורנית על ספרי 'ביע אומר', להודעה צורפה הזמנת כבוד לטקס שיערך ביום העצמאות בשעה 19.00 בדיוק בהשתתפות אישי ציבור ובראשם נשיא המדינה, ראש הממשלה (גולדה מאיר ז"ל) ועוד... בטקס יינתן מענק כספי מכוון (כיום הפרס עומד על סך של כ-75,000 ₪).

באותה עת מרן היה גר בירושלים ובין שש לשבע היה מוסר שיעור לבעלי בתים בהלכה וגמרא, בשיעור השתתפו בסך הכל ששה אנשים בלבד...

מרן אהב מאוד את תלמידי השיעור, שהיו עוסקים למלאכתם ביום ובאים בערב במסירות לשמוע את הרב. הרב מסר את נפשו על הגעה מידי ערב לשיעור.

הרב התחבט מה לעשות? האם לבטל את השיעור בגלל הטקס או לא? ולבסוף החליט לקיים את השיעור ולהגיע לטקס לאחר השיעור.

ואכן, השיעור התקיים כרגיל ובשעה 19.00 הרב יצא כדי לנסוע לטקס... והנה, הגיע לשיעור שליח מטעם המארגנים והחל לצעוק על הרב 'מדוע אתה לא מגיע? נשיא המדינה כבר נכנס ואתה לא מגיע? וכך החל להתריס ולדבר בחוצפה ובזלזול על לימוד התורה...

הרב שמע את הדברים בשתיקה ובסיוס ענה 'אני אגיע לטקס בלי נדר מיד עם סיום התפילה'

הרב הגיע לטקס בשעה 19.30 לערך. מיד עם כניסתו ניגש אליו המארגן בכעס, זרק לעברו את המעטפה ואמר 'קח' הרב החזיר לו את המעטפה ואמר 'לא צריך... הגעתי רק כי ביקשו ממני לנאום בטקס וברצוני לומר כמה מילים אודות הפרס.'

כשהגיע תורו של הרב לדבר הוא קם ואמר 'כבוד נשיא המדינה, כבוד האורחים הנכבדים, אני מבקש למסור מסר לכם ולכל עם ישראל, יש אתנו כאן את כבוד הנשיא ויש כאן טקס הדור ונכבד, אבל ישנם גם שישה יהודים שלומדים תורה בשיעור הקבוע ממנו הגעתי כעת. ואני רוצה לומר לכם שלימוד התורה של אותם שישה יהודים חשוב יותר מכל הטקס שמתקיים כאן.

עם סיום דבריו ניגש נשיא המדינה אל הרב וביקש שבכל זאת ייקח הרב את הפרס... לאחר שהרב ראה שהמסר התקבל הוא הסכים לקבלת הפרס.

בסיום הסיפור אמר מרן 'בזכות מסירות הנפש שעשיתי כדי לקיים שיעור לשישה יהודים, זיכו אותי משמים שהיום שומעים לי מעל שש מאות אלף איש.

מסיפור זה ראינו עד כמה עצומה הייתה מסירות נפשו של הרב לזיכוי הרבים ואפילו אם מדובר בשיעור לשישה יהודים אותו לא ביטל אפילו במחיר ש הפרס ישראל יקר כל כך וקיים בעצמו את הפסוק 'יקרה היא מפנינים וכל חפצין לא ישוו בה'. **מתוך עמנו!**

יהי רצון שזכותו תעמוד לנו ולכל ישראל שנזכה להתחזק גם אנו בלימוד התורה במסירות ובאהבה, ונזכה בקרוב לראות את מרן מקבל פני משיח צדקנו במהרה בימינו...

ה' יזכנו, אמן! שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוסר בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל
יעקב בן רבקה ז"ל / מימון ספירו בן מוזל טוב ז"ל
רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צחלה ז"ל

להצלחת: דקל מלכה - להצלחה / אורי ישראל - רפ"ש / סוזן בת
ימנה - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש / דוריאן הודיה בת נעמי -
לרפ"ש / נועם חן בת שולה - רפ"ש